

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCXLIX. ad annum DCLXXVI.

Parisiis, 1644

Epistola XV. Martini Papae I. Ad Theodorovm. Eiusdem argumenti cum
praecedente.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15300

gnificasti, nec non & falsis calumniis, quas aduersus veritatem proponunt: quia opitulantibus nobis orationibus vestris, ac omnium fidelium Christianorum, qui vobis-
cum sunt, & viuens & moriens salutis nostræ fidem defen-
dam, & quemadmodum beatus Paulus apostolus docet,
Mibi vivere Christus est, & mori lucrum. De falsis autem ac-
cusationibus, quas nouiter hæretici faciunt, abiicien-
tes veritatem Christi Dei, qualem omnino poterunt ho-
minibus veritatem loqui, qui Dei veritati resistunt? Tibi
igitur reddo rationem, dilectissime frater, per eum qui iu-
dicaturus est mundum istum per ignem, qui & reddet vni-
cuique secundum opus suum. Ego aliquando ad Sarace-
nos nec literas misi, nec quem dicunt tomum qualiter
credere debeant, aut pecunias vñquam transmisi, exce-
ptis dumtaxat quibusdam illuc venientibus seruis Dei cau-
fa eleemosynæ, quibus & modicum quid præbuimus mi-
nime ad Saracenos transmissum. Porro de domina no-
stra gloria semper Virgine Maria, quæ Deum & Domi-
num nostrum Iesum Christum peperit, quam omnes san-
cti & catholici patres Dei genitricem appellant, vt pote
quæ Deum hominem genuit, falsum contra me, imo con-
tra suas ipsorum animas iniqui viri testificati sunt. Nam
quisquis beatam super omnem creaturam & naturam hu-
manam, absque eo qui genitus est ex ea, venerabilem sem-
perque Virginem, matrem videlicet Domini nostri non
honorat atque adorat, anathema sit & in præsenti sæculo,
& in futuro. Sed homines occasiones quærentes, scandala
obiiciunt ad scandalizandos multos.

S V B S C R I P T I O. Deus te incolumem custodiat, amantis-
sime fili.

E P I S T O L A X V.

M A R T I N I P A P Æ I.

A D T H E O D O R V M.

Eiusdem argumenti cum præcedente.

Martinus Theodoro.

NO S C E R E voluit cara vestra dilectio, qualiter de sede
sancti Petri apostoli, sicut unus pauper solitarius ab
ædificio, raptus fuerim. Et miror quia super hoc me in-

quirere voluisti, cum prædixerit Dominus noster de ne-
Mat. 24.11.
 quam temporibus istis discipulis suis : *Quia in diebus illis erit
 tribulatio, qualis non fuit ab origine mundi usque nunc. & nisi
 quia abbreviati sunt dies illi, non posset sustinere omnis caro. Sed
 qui perseverauerit usque in finem, hic saluus erit.* Hoc in paucis
 de antichristo dicitur. Nam & sanctus Paulus secundum
 datam sibi gratiam spiritus prænuntiauit dies istos Timo-
2. Tim. 4.1.
 theo discipulo suo, dicens : *In nouissimis diebus discedent ho-*
& 2. cap. 3.
* 4 *mines a fide, & a veritate auditum auertent, seipso amantes,
 auari, & cetera.* Et crede mihi, desiderantissime fili mi,
 non videndum tempus aliud, nisi manifeste hoc, in quo
 sint initia dolorum, quemadmodum Dominus prædixit
 aduentum antichristi. Et mihi breuiter dicere necessa-
 rium visum est, antequam in toto mundo præualeat iudi-
 cium, & finem cursus tradam, hoc mihi expedire arbitra-
 tus ; quo aliis mala mihi præparantibus, exultem potius
 quam fleam. Igitur, vt scias qualiter sublatus & ductus
 sim a Romana vrbe, nil falsum audies accidentium. Om-
 nia præscui per totum tempus, quæ meditabantur ; &
 sumpto meipso cum omni clero meo, priuatim mansi in
 ecclesia saluatoris nostri Iesu Christi, quæ cognomina-
 tur Constantiniana, quæ prima in toto mundo constru-
 ãta & stabilita est a beatæ memoriæ Constantino impera-
 tore, & est iuxta episcopium. Illic enim omnes nos seor-
 sum morabamur a die sabbati, quando Calliopas cum
 Rauennati exercitu, & Theodoro cubiculario, introi-
 uit ciuitatem. Misit ergo in obuiam eius quosdam ex
 clero. quibus suscepitis in palatio, aestimauit & me cum
 eis esse. Cum autem quæsisset, & non inuenisset, dixit
 primis cleri : *Quia nos eum voluimus adorare. sed cras,*
 quod est dominica dies, obuii ei erimus, & salutabi-
 mus eum, quia hodie non suffecimus. Porro, domini-
 co die datis Missis in prædicta sancta Dei ecclesia, suspi-
 catus ille turbam multam colligi propter diem, nun-
 tiauit hoc : *Quia multum fatigati sumus ex itinere, &*
 non possumus occurrere hodie, sed cras omnimodis
 occurremus, & adorabimus sanctitatem vestram. E-
 go vero ipse grauiter infirmus eram ab Octobrio men-
 se usque ad prædictum tempus, id est usque ad sexto-
 decimo Kalendas Iulias. Ergo feria secunda diluculo
 mit-

mittit chartularium suum , & quosdam ex obsequio suo , dicens : Quia arma præparaſti , & armatos habes intus , & multitudinem lapidum collegisti ad repugnandum : & hoc necessarium non eſt , nec aliiquid tale fieri per mittas . Cumque præſens audissem hæc , necessarium magis non habui , qualiter hos certos redderem , quam mittere illos gyraturos per totum episcopium , & si arma vel lapidem vidiffent , ipſi testimonium perhiberent . Cum autem iſſent , & nihil inueniſſent , ſubintuli eis per verba , quod nunquam aliquando aliter , ſed ſemper per complexionem & fallacem accusationem incederent aduersus nos , cum & in aduentu infamis Olympii vani cuiusdam hominis cum armis me hunc potuiffe repellere faterentur . Ego itaque ante altare ecclesiæ lectulum meum habebam in quo iacebam . & nondum tranſacta media hora , ecce exercitus cum eis veniens in ecclesiā , obumbrati omnes tenentes lanceas & ſpathas ſuas , quin & arcus ſuos paratos vna cum ſcutis ſuis . & facta ſunt illic quæ nec dicenda ſunt . Quemadmodum namque in hiemali tempore vento valide flante folia ex arboribus concuſſa cadunt , ita percutiebantur armis candelæ ſanctæ ecclesiæ , & retunſæ excutiebantur in paumentum . & audiebatur ſonitus qui in eadem fiebat ecclesia , veluti tonitus quidam horribilis tam ex preſſura armorum , quam ex multitudine candelarum ab eis fractarum . Quibus confeſtim introeuntibus , iuſſio a Calliope porrecta eſt presbyteris & diaconibus , in qua humilitatis meæ abiectione continebatur , quod irregulärer & fine lege episcopatum ſubripuiſſem , & non eſſem in apostolica ſede dignus iuſtitui , ſed omnimodis in hanc regiam vrbem transmitti , ſubrogato in loco meo episcopo . quod necedum aliquando factum eſt , & ſpero quod nec aliquando fieri habet : quia in abſentia pontificis archidiaconus & archipreſbyter & priuicerius locum præſentant pontificis . Dum ergo hæc mouentur , quæ de fide geſta fuerant , iam maniſtaui vobis . Quod autem præparati non fuerimus ad repugnandum , melius iudicauſ decies mori , quam vnius cuiuscumque ſanguinem in terram fundi . Quod quidem & fine periculo hoc geſtum eſt , non paucis , quæ non

Concil. Tom. 15.

G

placuerunt Deo malis effectis. Eadem itaque hora de-
di meipsum ad exhibendum imperatori, & non resi-
stendum. Porro acclamantibus mihi, vt veritatem di-
cam, quibusdam ex clero ne facerem hoc, nulli eo-
rum accommodaui aurem, ne subito fierent homicidia.
Sed dixi illis: Sinite mecum venire ex clero, qui nece-
ssarii mihi sunt, episcopos videlicet, presbyteros, & dia-
conos, & absolute qui mihi videntur. Respondit Cal-
liopas: Quotquot voluerint venire, cum bono veniant.
Nos cuiquam necessitatem non facimus. Respondi ego:
Clerus in potestate mea est. Exclamantes autem qui-
dam ex sacerdotibus, dicebant: Cum ipso viuimus, &
cum ipso morimur. Post hæc coepit dicere per se Callio-
pas, & qui cum ipso erant: Veni nobiscum ad palatium.
Nec hoc facere recusaui, sed exiui cum eis in palatium
eadem secunda feria. Et tertia feria venit ad me omnis
clerus, & multi erant qui se parauerant ad nauigan-
dum mecum; qui etiam res suas iam immiserant in ea
quæ vocabantur leuamenta. & alii quoque nonnulli præ-
parabantur clerici & laici, qui festinabant peruenire ad
nos. Eadem ergo nocte, quæ illucescit in feria quarta,
quæ erat tertiodecimo Kalendas Iulias, circa horam
quasi sextam noctis, tulerunt me de palatio, retrusis omni-
bus qui mecum in palatio erant, vsque ad res diuersas, quæ
mihi in via & hic erant necessariae: & non nisi cum sex
puerulis & uno cauculo eduxerunt nos ex vrbe. & cum
immisissent nos in vnum eorum quæ dicebantur leua-
menta, circa horam plus minus quartam diei ad portum
peruenimus. In ea sane hora, qua egressi sumus ab vrbe
Roma, statim vt erant obseratae portæ, iterum eas obse-
rauerunt, & sic remanserunt, ne exirent a ciuitate ali-
qui, & venirent ad nos in portu, donec illinc nauigaf-
semus. Vnde necessitas nobis effecta est, vt omnium eo-
rum res, qui in leuamenta missi fuerant, in prædicto por-
tu dimitteremus, & mox eadem die moueremur. Et per-
uenimus Kalendas Iulias Mesenam, in qua erat nauis, id
est carcer meus. Non autem Mesenæ tantum, sed & in
Calabria: & non tantum in Calabria, quæ subdita est
magnæ vrbi Romanorum, sed & in plurimis insularum,
in quibus nos vel tribus mensibus peccata impedierunt,

nullam compassionem adeptus sum: excepto dumtaxat in insula Naxia, quoniam ibi annum fecimus, merui lauari duobus vel tribus balneis, & apud urbem mansi in hospitio quodam. Et ecce quadraginta & septem dies sunt hodie, ex quo non merui calida nec frigida aqua rigare me, & effluxi & refrigui totus, quoniam ventris fluor & in naui & in terra usque ad presentem horam requiem mihi omnino non dedit. & in ipsa quoque necessitatis meæ hora cum gustaturus sum, totus conquassatus corpore, ea quæ necessaria sunt percipere ad confortandam naturam non habeo, quia quod habeo tardet me sumere, cum id habeam penitus in fastidium. Sed credo in virtutem Dei qui omnia conspicit, quia cum de presenti vita subductus fuero, exquirentur de his omnibus hi qui me persequuntur, ut saltem sic ad poenitentiam ducti, ab iniuritate sua conuertantur.

SUBSCRIPTIO. Incolumem te custodiat Deus, fili dulcissime.

*COMMEMORATIO EORVM, QVÆ
sæuiter, & sine Dei respectu acta sunt a veritatis aduersariis
in sanctum & apostolicum nouum reuera confessorem & mar-
tyrem Martinum papam Romæ, per epistolam cuiusdam
Christianissimi, directam his qui sunt in occidente, seu Romæ,
& in Africa, orthodoxis patribus.*

AFFLICTIONVM mœrores & lacrymas, communi-
nemque fine cessatione ac mœstissimam vocem, quæ
in dolore ex imo cordis prolata est, puto autem quæ
& profertur Deo ab his qui sunt Romæ, adhuc autem
& in omni loco dominationis eius degentibus sanctis fa-
mulis Dei & fidelibus populis, ex quo facta est perse-
cutio aduersus sanctissimum patrem nostrum, Deo beatissimum & fidelem sacerdotum principem & apostoli-
cum vniuersalem papam, ac per hoc aduersus catholi-
cam ecclesiam: puto autem hactenus hunc eundem mœ-
rorem retineri in vobis, & multam solitudinem habe-
re vos, scire quomodo peractum est contra eum, quan-
do exulatus est & persecutione pulsus a Roma nau-
gio usque Byzantium. Hæc in mente habens ego humili-

Concil. Tom. 15.

G ij